

vestitorul numelui lui Iehova

Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaște scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. În principiu conține acele lucruri biblice, cari sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate și se va îngriji și pentru învățători la acele persoane sau grupuri, cari se ocupă sinceri cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferințele publice și articole pentru înțelegerea textelor scripturale.

În vestire, această revistă ține strict de principala numai Biblia. Este neatârnată de confesiunile, sectele, partidele sau dela alte organizațiuni lumești. Stă fără îndoială, cu toată puterea de partea Impărăției lui Dumnezeu care se va întemeia sub Cristos, Regele iubit. Nu are docme ci din contră, invită pe toți ca să-i studieze conținutul cu îngrijire și cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuție și nu comunică lucruri individuale.

Continuarea dela ultima pagină.

Adam și a Evei. Aproximativ în acel timp însă probabil, că numai după ce au ajuns în afară de Eden, Dumnezeu a câștigat pentru ei haine, cum stă scris: „Domnul, Dumnezeu a făcut lui Adam și nevastei sale haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele.” — 1. Moise 3:21.

Pentru a câștiga haine pentru Adam și Eva, trebuia să se jertfească viață. Când Dumnezeu a făcut aceasta, a urmărit atunci un scop mai important decât hainele. În lumina, pe care Dumnezeu lasă să strălucească în aceste zile din urmă asupra cuvântului său, se poate recunoaște, că Dumnezeu dela început a dat de înțeles felul și modul, cum dorește să readucă pe oameni la armonia cu el însuși. Păcatul omului trebuia să se acopere, însă numai pe prețul unei vieți. Astfel chiar dela început păcatul omului și acoperământul câștigat au fost aduse în legătură una cu alta. Prin aceasta a fost preumbrit, că la timpul potrivit Dumnezeu se va îngriji de un acoperiș al păcatului omului, care va depărta păcatul acestuia. (Evrei 9:14) Adam și Eva nu au înțeles însemnătatea acestui fapt. Dumnezeu însă a început atunci să manifeste iubirea sa plină de bunătate față de neamul omenesc.

Dela Eden și până la potop numai foarte pu-

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a neșorocirii, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie și arată cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiților, însă pretinde regula expedierii, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

ATENȚIUNE!

Sunt rugați aceia cari încă n'au trimis abonamentul revistei W. T. pe anul 1933, să binevoiască a trimite abonamentul cât mai urgent. Pentru ușurarea abonamentului, s'a trimis o foaie de comandă tipărită. — Fiecare să trimită abonamentul pe o astfel de foaie, iar adevărul se va trimite îndărăt după contabilitate.

țini oameni au căutat pe Dumnezeu. Aceia însă, cari l-au căutat, se pare să fi recunoscut necesitatea unei jertfe pentru primirea aprobării lui Dumnezeu. Se pare să fie cu totul clar, că nimenea dintre ei nu a înțeles însemnătatea deplină a jertfei; ei au înțeles numai, că animalele jertfite au arătat la faptul, că Dumnezeu pe calea lui bună va găsi îngrijirea pentru împăcarea omului cu el însuși. Jertfele de acest fel nu au servit numai în parte scopul de a îmblânzi mânia lui Dumnezeu, cum se pare că unii au cûgetat, ci trebuiau să arate nedestoinicia omului de a se apropia de Dumnezeu și trebuia să preumbreze calea hotărâtă de Dumnezeu de a acoperi păcatul omului și iarăși de a-l împăca cu Creatorul său.

Atunci Dumnezeu a început să conducă și să învețe cu îngrijire pe aceia, cari au dorit să ajungă la o cunoștință a mântuirii hotărâte de Dumnezeu, și aceasta a făcut până în ziua de azi. Avraam, din pricina credinței lui nestrămutate în Iehova, a fost socotit ca un prieten al lui Dumnezeu. Lui i-a dat Dumnezeu icoana cea mai potrivită de jertfă, care — în afară de jertfa adevărată preumbrită prin jertfa lui Isaac, a fiului lui Avraam — s'a dat vre-odată. — 1. Moise 22:1—18.

W. T. din 1. Noiembrie 1932.

Dor după casa lui Iehova

Rut a răspuns: Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu." Rut 1:16.

PARTEA III-a

— Urmare —

²⁶ Pavel a reportat un asemenea caz, când a scris: „Căci Dima din dragostea pentru Iumea de acum m'a părăsit și a plecat la Tesalonie. Crescens s'a dus în Galatia, Tit la Dalmatia” (2. Timotei 4:10). Clasa Orpa se întoarce la principiile fundamentale învățate la început, și nesocotește porunca lui Dumnezeu privitoare la timpul prezent. „Odinioară când nu cunoșteai pe Dumnezeu, erați robiți celor ce din firea lor, nu sunt dumnezei. Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăși la acele învățături începătoare, slabe și sărăcăcioase, cărora vreți să vă supuneți din nou?” (Galateni 4:8, 9). Astăzi clasa Orpa nesocotește adevărul prezent, care vine din templul lui Dumnezeu, și se întoarce iarăși la „Cortul întrunii” și la desvoltarea caracterului. Cuvintele Naomei, adresate lui Rut după plecarea Orpei, foarte potrivite se pot descrie în următoarele: „Rut, dacă tu nu prețuești pe Iehova și privilegiul de a-l servi, atunci, dute imediat în urma cumnatei tale.” În acelaș fel vorbește Iehova în timpul prezent prin cel mai înalt reprezentant al său către aceia, cari nu prețuesc privilegiul de a-l servi pe Iehova. Isus asemenea a vorbit către ucenicii lui. „Din clipa aceea, mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu el. Atunci Isus a zis celor doisprezece: Voi nu vreți să vă duceți? Doamne, i-a răspuns Simon Petru, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice.” — Ioan 6:66—68.

Alegerea casei lui Iehova

Comentarele scrise până acuma despre Rut s'au ocupat de iubirea cea mare, ce a dovedit Rut față de Naomi. Este în tot cazul drept, că Rut a iubit din inimă pe soacră-sa, cum se arată aceasta din purtarea ei și de însemnarea dată pe mai departe în carte. (4:15) Rut s'a dovedit ca o tovarășă — credincioasă numelui ei — o adevărată prietenă. Iubirea ei a izvorit din inima curată și cuvintele ei erau drăgălașe, și când a sosit timpul hotărât, regele a devenit prietenul ei. (Proverbe 22:11) Ea s'a dovedit ca o prietenă și a rămas credincioasă necontenit. (Proverbe 18:24) Inșă cauza rămânerei sale nu a fost iubirea ei față de Naomi. Era un motiv mai mare. Naomi nu a zis

către Rut: „Orpa m'a părăsit și a lăsat să merg singură maideparte, și tu să mă părăsești acuma asemenea” ci mai mult a zis: „Cumnata ta s'a întors la poporul său și la dumnezeii lui.” „Du-te și fă asemenea”. Aceasta arată, că Naomi nu pentru persoana ei a dorit, ci ea a invitat pe Rut, ca să se decidă dacă voește ca să urmeze pe Orpa și să se întoarcă la religia Diavolului. Poporul Moabului a stat de partea organizației lui Satan, care este împotriva lui Dumnezeu; și dumnezeii acelei națiuni erau Satan și blăstămații lui, care domneau împreună cu el. Întrebarea de rezolvat acum era: Pe cine vrei să-l servești? Rut a primit cunoștință despre Iehova Dumnezeu și poporul lui de legământ. Izrael, poporul lui Dumnezeu, a reprezentat organizația sau casa lui.

²⁸ În locul acesta, dramă arată cum Rut este silită, ca să aleagă ori pe Satan și organizația lui, ori pe Iehova Dumnezeu și organizația lui, O asemenea întrebare și provocare a fost adusă înaintea lui Izrael cu o altă ocazie anterioară: când Iosua a stat înaintea lor și le-a zis: „Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să-i slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de riu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” — Iosua 24:15.

²⁹ În cazul acesta avem o femeie din neamul omnesc, care stătea înafară de poporul de legământ al lui Dumnezeu, care a auzit despre Dumnezeul adevărat și atotputernic și căreia în urma cunoștinței sale i s'a oferit ocazia, ca să facă o alegere, pe cine voia să servească și ce acuma a fost silită de împrejurări, ca să aleagă. În locul acesta a dramei profetice, Rut reprezintă o clasă de oameni, cari nu fac parte din aceia, cari mai de vreme în calitate de membri a asociațiilor bisericesti, au primit învățatură despre Dumnezeu. Ea reprezintă aici oamenii cari nu afirma că servesc pe Dumnezeu, însă sunt aduși direct la cunoștința, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu, și cari înțeleg despre privilegiul, de a intra în slujba lui și cu bucurie să asculte de poruncile sale. În locul acesta Rut reprezintă o clasă de oameni, cari nu sunt întinăriți cu fășăria religioasă a „creștinătății”, cărora însă, ieșind afară din lume, li se dă ocazie ca să cunoască pe Ie-

hova Dumnezeu și să-l servească. Această clasă în anul 1922 și după aceea a venit la cunoștința adevărului, și înainte de aceasta niciodată nu a pretins, că servește lui Dumnezeu.

³⁰ Rut s'a decis, ca să servească lui Iehova Dumnezeu, și să se alătore organizației sale și prin urmare poporului său. La provocarea ultimă a Naomei, Rut a răspuns: „Nu sta de mine să te las; și să mă întorc dela tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.” (1:16) Nota de pe marginea traducerii engleze spune: „Nu te pune împotriva mea”. Dacă Rut s'ar fi întors la dumnezeii ei de odinioară, atunci aceasta ar fi fost în dauna propășirii sale vecinice: dacă ar fi părăsit pe Naomi atunci ar fi părăsit pe aceia care aparțineau poporului lui Dumnezeu și organizației sale; a o îndupleca, ca să se întoarcă, ar fi fost spre dauna intereselor sale adevărate. Cuvintele rugătoare ale lui Rut arată deci, că de acum încolo și în totdeauna a voit să stea cu umăr la umăr alături de Naomi și să servească Dumnezeului, căruia slujea Naomi.

³¹ În acest loc al dramei, Naomi apare într'un nou rol. Până la punctul acesta a fost reprezentanta acelei clase credincioase, care a fost judecată de Cristos Isus la venirea lui la templul lui Iehova și a fost găsită credincioasă. Acuma apare ca Sionul, femeia lui Dumnezeu, reprezentând organizația lui. Deci cuvintele din versurile 16 și 17 ale lui Rut îndreptate spre Naomi, sunt îndreptate așadar către organizația lui Dumnezeu. Rut s'a decis pentru Dumnezeul Naomei, Dumnezeul Izraelului, a Regelui vecinicii. Ea a uitat pe poporul său propriu și casa Părintelui său. Ea s'a predat pe întregul și fără rezerve Domnului Iehova, și a apucat pe drumul care duce la împărțirea sa, ilustrată prin Betleem, și credincioșia ei și devotamentul ei din timpul acela arată frumusețea ei. Se poate deci spune pe drept, că Rut era o femeie frumoasă, și anume fără considerare la apariția ei corporală, care trebuia să fie foarte plăcută. Cuvintele psalmistului scrise mai târziu sub inspirație, găsesc o aplicare nimerită la Rut. „Și atunci împăratul îți va pofti frumusețea. Și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale.” — Psalm 45:11.

³² Rut a ilustrat sau a închipuit aici pe unii, cari spun cu toată inimă: „Un lucru cer dela Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de Templul lui.” — Psalm 27:4.

³³ Dorința ei arzătoare de a servi lui Iehova Dumnezeu și să aparțină casei sale, a fost motivul deciziunii sale care a învins toate, ca să meargă cu Naomi. Astfel ea reprezintă pe clasa aceea, care din îndurările lui Iehova este hotărâtă, „cu să urmeze Mielul oriunde va merge.” (Apocalips 14:4) Hotărîrea lui Rut și cuvintele ei grăitoare au avut sigiliul devotamentului ei credincios față de Dumnezeu și alegerea ei, lasă, ca cuvintele

psalmistului să găsească aplicare asupra ei și asupra clasei pe care o preumbrește aici: „Dar eu prin îndurarea ta cea mare, pot să intru în casa ta, și să mă închin eu frică în Templul tău cel sfânt.” Psalm 5:7) Aceste nu sunt cuvintele egoismului, ci cuvintele devotamentului deplin față de Iehova Dumnezeu.

³⁴ După ce toată situația i-a fost pusă în vedere, Rut și-a făcut hotărîrea, indiferent de influența oareșcare din partea Naomei. În felul acesta se ilustrează clar, că dela 1922 încôace membrele organizației lui Dumnezeu, cari primesc o cunoștință despre el și despre scopul său, fără de ajutorul oareșcărui mijloc de atragere sau influență folosită din partea cuiva, cu totul s'a pus de partea Domnului. Ei au ales pe Iehova Dumnezeu și casa lui fără interes propriu, și dacă în cugetul acesta stăruiesc până la sfârșit, atunci vor rămânea în casa lui în vecie. Dela începutul lucrului Elisei, clasa Naomi a poporului lui Dumnezeu a fost lămurită cu privire la aceea, că nu este datorința ei, ca să înduplece pe alții, ca să servească lui Iehova Dumnezeu, ci din contră aceea ca să le explice frumusețea adevărului și privilegiul serviciului pentru Dumnezeu, și apoi să lase pe so-coteala lor, ca să-și aplice dorința în alegere. Dacă cineva nu recunoaște din voința lui propriu, că este cel mai mare privilegiu al omului, ca să servească pe Iehova Dumnezeu, atunci acela nu are aprecierea adevărată a Cuvântului și Nume-lui lui Iehova. Dacă din motive egoiste caută să între în casa Domnului, atunci aceasta îi este spre mare pagubă. Cei înțelepți aleg, se decid să rămână în organizația lui Dumnezeu, așa cum Rut a exprimat în cuvintele: „Poporul tău va fi și al meu, și Dumnezeul tău va fi și al meu”. Cei ce s'au retras din organizația lui Dumnezeu, au arătat clar, că ei au procedat îndemnați de egoism, ei au căutat un motiv pentru a se polieni, și astfel să găsească o desvinovățire, de a se despărți. În clasa Rut nu există nimenea care să fie din acest soi. Rut reprezintă pe aceia, pentru cari Iehova Dumnezeu și organizația sa este totul.

³⁵ Cu toate că Rut pe din afară era Moabită, însă prin alegerea ei a arătat, că înlăuntrul ei era o Izraelită cu inima circumcisă. (Romani 2:29) Cum Rut s'a decis pentru organizația lui Iehova, a arătat acelaș spirit cași Moise, când s'a hotărît pentru poporul lui Dumnezeu, când a dorit mai bine, ca să sufere ocară împreună cu el, decât să trăiască în plăceri în cortul celor nelegiuiți. Rahab, meretricea, care a devenit a doua soacră a lui Rut, a dovedit față de Dumnezeu și față de organizația lui aceiaș ținută, când s'a pus sub scutul lui Dumnezeu și toată încrederea ei a pus-o în el. Psalmistul în următoarele cuvinte a exprimat simțământul inimei lui Rut și a clasei credincioșilor preumbrită de ea: „Cât de plăcute sunt locașurile tale, Doamne al oștirilor! Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeul cel viu! Până și paserea își găsește o casă acolo, și rândunica un cuib unde își pune puii... Ah!

altarele tale Doamne al oștirilor. Impăratul meu și Dumnezeu meu! Ferice de cei ce locuiesc în casa ta! Căci ei tot mai pot să te laude. Ferice de cei ce și pun lăria în tine, în a căror inimă locuiește încrederea.” — Psalm 84:1—5.

³⁴ Aceia, cari dela venirea Domnului, la templul său au ținut pas cu adevărul, mărturisesc bucuros faptul, că aceia, cari deatunci au venit la adevăr și în organizația lui Dumnezeu, și au primit spiritul adevărului, au intrat în grabă și cu seriozitate în serviciul Domnului, și cele mai bune puteri și le-au pus în aplicare, ca să cinstescă Numele lui Iehova și să vestească împărăția sa. Această au făcut-o indiferent de ocara, care s'a abătut peste ei în legătură cu lucrul lor; și în timp ce au intrat în lucru, nu numai hotărîrea de a servi lui Dumnezeu au exprimat-o, ci procedura lor a arătat clar și aceea, că au fost născuți de Sionul, femeia lui Dumnezeu, și că se bucură de multă pace și bucurie în serviciul lui.

³⁵ Precum Naomi a reprezentat pe clasa, care la venirea Domnului la templul său a fost găsită credincioasă, și precum Mardocheu tot pe această clasă; astfel a reprezentat Rut în icoană pe aceea clasă, care după venirea Domnului la templul lui Iehova a venit la Domnul, o clasă, care tot așa a fost preumbrită de Estera. Așadar există o legătură împreună în cărțile Estera și Rut. Precum clasele preumbrite de Estera și Mardocheu împreună formează pe rămășița poporului lui Dumnezeu depe pământ, astfel și clasele ilustrate de Naomi și Rut împreună formează pe aceea clasă, anume formează pe rămășița lui Dumnezeu, care cu bucurie vestește acuma Numele și lucrările lui Iehova. A fost privilegiul clasei Naomi, ca să servească îndeosebi acelor, cari sunt reprezentați prin Rut, întocmai precum era privilegiul clasei Mardocheu, ca să vină îndeosebi în ajutorul acelor, cari în icoană sunt reprezentați prin Estera. Membrele clasei Rut nu caută ca să preamărească pe cei din clasa lui Naomi, ci sunt alipiți de ei în dragoste cu credincioșie.” Să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, cari vă cârmuesc în Domnul, și cari vă sfătuiesc.” Clasa Rut privește bine pe unii ca aceștia, din pricina lucrului lor; și toți trăiesc în pace și lucrează în asociere. (1. Tessaloniceni 5:12, 13) În timp ce se iubesc unii pe alții în Domnul, cum se cuvine, ei nu se uită la persoană, ci se bucură să facă bine unii altora, deoarece recunosc, că fiecare dintre ei este un membru al organizației lui Dumnezeu. Ei toți sunt conștienți de faptul, că au un singur Dumnezeu și Părinte, pe Iehova Cel prea Înalt, și un Mântuitor, pe Domnul Isus Christos, și că ei aparțin organizației lui Dumnezeu, că sunt născuți de Sion, femeia lui Dumnezeu, și pentru aceasta toți sunt învățați de Dumnezeu și toți sunt una, așa dupăcum Iehova și Cristos Isus una sunt. (Isaia 54:13) Ei nu laudă și preamăresc pe nici un om, se poartă însă după prescripțiune, care se cuprinde în cuvintele inspirate a apostolului: „A-

duceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'au vestit cuvântul lui Dumnezeu: uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credință. Isus Christos este același ieri și azi și în veci. Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine; căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncări, cari n'au slujit la nimic; celorece le-au păzit.” (Evrei 13:7—9) Cei ce fac parte din clasa Rut, nu sunt în indoială cu privire la faptul, că oare să se întovărășească cu organizația lui Dumnezeu depe pământ, anume cu aceia, pe cari noi îi numim Societate; ei recunosc mult mai mult, că Dumnezeu are un popor, care cu credincioșie și devotament se folosește de cele mai bune năzuințe ale sale, ca să-l servească; și aceștia, adecă clasa reprezentată prin Rut, iau parte în tovărășie cu clasa Naomi în serviciul Domnului.

³⁶ Rut nu din incercare, cu scopul de a se retrace, dacă nu-i convine, și-a legat soarta ei de cea a Naomei. Ea a aprins toate podurile dina-poia ei, și a făcut de cunoscut hotărîrea ei fermă, de a stăruii până la sfârșit. Ea a vorbit pe mai departe către Naomi: „Unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!” (1:17) Aceste cuvinte corespund întocmai cuvintelor prin cari Estera și-a exprimat adeziunea ei de a muri cu și pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu; cuvintele ei sună: „Dacă trebuie să mor, voi muri.” (Estera 4:16) În acelaș fel a vorbit Elisei către Ilie; Ilie i-a zis: Eliseie rămâi numai aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon. El (Elisei) a răspuns: Viu este Domnul, și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi! Și au ajuns la Ierihon. Fiii proorocilor, cari erau la Ierihon, s'au apropiat de Elisei, și i-au zis: Știi, că Domnul răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău? Și el a răspuns: Știu și eu; dar tăceți. Ilie i-a zis: Rămâi aici te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan. El a răspuns: Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi. Și amândoi și-au văzut de drum.” — (2. Regi 2:4—) Prin Ilie, și Elisei, Dumnezeu a preumbrit pe poporul său devotat cu credincioșie, care în armonie cu voința sa a executat lucrul. În acelaș fel a folosit pe Naomi și Rut, ca să ilustreze lucrul său. Rut a fost hotărâtă, ca să rămână credincioasă lui Dumnezeu până la moarte, și clasa preumbrită de ea acuma tot așa este hotărâtă, ca să asculte de cuvintele Măestrului: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da cunună vieții.”

³⁷ Precum Naomi și Rut, consacrate serviciului adevăratului Dumnezeu, au călătorit împreună, astfel vorbesc în timpul prezent aceia, cari în umbră sunt ilustrați de aceste două femei, și cu credincioșie pășesc pe urmele Domnului Isus Christos.” „Iacă, binecuvântați pe Iehova, toți servii lui Iehova, cari stați noaptea în casa lui Iehova! Ridicați mânele voastre în sanctuar, și bi-

necuvântați pe Iehova! Din Sion să le binecuvinteze Iehova, care a făcut cerul și pământul.” — Psalm 134.

¹⁰ Ei nu laudă nume de oameni, fie ei morți sau vii, ei însă preamăresc și laudă Numele lui Iehova și împărăția sa. Ei își exprimă predarea iubitoare față de Dumnezeu. Și El, care le cunoaște inima, le dă promisiunea sa, că li va păzi.

(Continuarea urmează).

Întrebări pentru studiul berean

Alin. 27, 28. Care a fost adevăratul motiv, care a îndemnat pe Rut să rămână credincioasă Naomei? Cum se arată aceasta clar? Ce este înțelesul profetic al faptului, că a preferit să apuce calea aceasta, în loc să se întoarcă la Moab? Numește o ilustrațiune minunată a unei asemenea întrebări, care a fost pusă înaintea Izraelului și atitudinea luată în cazul acesta.

Alin. 29, 30. Arată atitudinea lui Rut în locul acesta a dramei profetice. Pe cine a închipuit ea aici? Cum și când s'a descoperit clasa aceasta?

Alin. 31—33. Pe cine închipue Naomi aici? Arată, că aici ea apare într'un rol nou. Către cine au fost în-

Alin. 31, 35. Ce lecțiune importantă găsim pentru clasa Naomi a poporului lui Dumnezeu din timpul prezent în felul și chipul, cum Naomi a arătat noiei sale Rut toată chestiunea, și pe mai departe principiul fundament, după care apoi Rut s'a decis?

Arată alte exemple, unde acelaș spirit a fost dovedit, cum s'a descoperit spiritul acesta dela venirea Domnului la templul său?

Alin. 36, 37. Arată în clasele ilustrate aici legătura frumoasă dintre cărțile Estera și Rut. Arată mai departe, că aceste clase au o pricepere dreaptă și o adevărată apreciere a relației lor față de Iehova și Cristos Isus, și față de unii și alții în organizația lui Dumnezeu.

Alin. 38—40. Arată, cum Estera, Rut și Elisei, în hotărîrea lor ca mereu să conlucreze cu aceia, a căror credincioșie a fost deja dovedită, evident, că au avut parte în o profeție, care dela venirea Domnului la templul său se împlinește. Ce s'au ilustrat prin aceea, că Rut și Naomi au călătorit împreună? Cui dăruiește clasa ilustrată de ele credincioșia ei și preamăririle sale? Care este asigurarea miloasă, pe care li-a dat-o Iehova?

W. T. din 15. Octombrie 1932.

dreptate cuvintele din versurile 16 și 17, și din partea cui au fost rostite?

Dor după casa lui Iehova

„Rut a răspuns: Nu sta de mine, să te las, și să mă întorc dela tine! încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu.” — Rut 1 : 16.

PARTEA IV-a

I EHOVA Dumnezeu o stabilit timpul pentru semănat și secerat. (1. Moise 8:22) Când a organizat pe poporul său de legământ, pentru a-l duce în țara făgăduinței, i-a dat hotărârile legii sale cu privire la seceriș, și legea aceeași a arătat în umbră lucruri mai bune, cari trebuie să se întâmple în vremurile viitoare. Așa dupăcum Iehova a stabilit începutul secerișului pentru orz și grâu, astfel a stabilit și timpul când se va începe secerișul poporului său de legământ. Când a sosit timpul acesta, următoarele cuvinte rostite de profetul lui Iehova au găsit aplicare: „Adunați-mi pe curioșii mei, cari au încheiat legământ cu mine prin sacrificii.” — Psalm 50:5.

² Cristos Isus este slujbașul principal al lui Iehova și secerătorul principal al secerișului său, deoarece orice putere din cer și de pe pământ i s'a dat lui. (Matei 28:18) El execută scopul lui Iehova, așa dupăcum voește aceasta Cel prea Înalt. Deoarece noi știm aceasta, trebuie să fim convinși despre faptul, că o icoană profetică, pe care Iehova o întocmește, se va împlini exact la timpul stabilit și în armonie cu voința lui. Regula aceasta cu totul sigur este valabilă și pentru drama însemnată în cartea Rut. Nu este de lipsă, ca să se facă speculații în ce privește împlinirea profeției. Dacă vedem, că Dumnezeu a făcut o icoană pro-

fetică, și dacă observăm, că evenimentele adevărate, cari s'au petrecut, corespund întocmai amănunțel acelei icoane, atunci putem aștepta, că noi amăsurat voinței lui Dumnezeu, avem înțelesul adevărat al profeției. A pricepe și a înțelege profețiile lui Dumnezeu în acest fel, aduce poporului său de rămășiță, care petrece acuma pe pământ, întărire și multă bucurie și pace. Evident, că acesta este motivul, că aceste icoane profetice au fost făcute, cari în zilele de acum se împlinesc.

³ Cele două văduve, mama și noru-sa stătură o vreme tăcute la granița țării promisiunii. Rut și-a demonstrat hotărârea în mod hotărât. Ea a dorit mult, ca să între în casa lui Iehova, și să locuiască acolo pentru totdeauna, pentruca să servească pe singurul și adevăratul Dumnezeu. — (Psalm 27:4) Ea era hotărâtă pedeplin să între din îndurarea lui Dumnezeu în casa sa, și să devină un membru al poporului său.

⁴ Naomi a înțeles, că Rut a hotărât asupra chestiunii, și a abzis, ca să mai stăruie pe lângă ea, și a tăcut. „Naomi văzînd-o hotărîtă să meargă cu ea, n'a mai stăruit.” (1:18) Fără îndoială Naomi s'a bucurat, că tovarășa ei draguță era hotărîtă, ca să meargă cu ea, însă nicidecum nu a voit s'o influențeze prin aceea, că ea a dat aceasta de înțeles. Rut a convins pe Naomi, că și-a făcut hotărîrea

definitivă, și pe baza acesteia s'a pus sub aripile lui Iehova și încrederea ei a pus-o cu totul și pe deplin în el. Precum Isus privirea și-a ațintit-o mereu spre Ierusalim, așa și Rut era hotărâtă ferm, ca să meargă la Betleem și la Dumnezeuul lui Izrael. Rut a făcut înaintea lui Iehova un jurământ solemn, de a fi credincios și a servi pe Dumnezeu. (1:17 Aceasta a făcut-o după voința ei liberă, fără să se cugete la aceea, că viitorul ce-i va aduce. Prin alegerea ei și cuvintele sale, Rut a pierdut dreptul, ca oricând să mai poată face muștrare Naomei pentru hotărârea și alegerea ei. Naomi a stăruit pe lângă Rut, ca să-și facă socoteala, și i-a spus, că ea nu poate să-i asigure lui Rut nici o speranță pentru o răsplată pământească sau de alta natură. — 1:11—13.

⁵ În același fel, aceia, cari sunt pe deplin devotați organizației lui Dumnezeu, nicidecum nu caută, ca să înduplece sau să convingă pe alții, ca să se alăture acestei organizații, punându-le în vedere favoruri din prezent sau răsplătiri viitoare, dacă vor căuta să cerceteze după casa lui Iehova. Credincioșii ilustrați prin Naomi, pe drept clarifică altora, că cel mai mare privilegiu pentru o creatură este acela, de a-l servi pe Iehova Dumnezeu; și că Dumnezeu este credincios și drept, și ceace va face pentru ei, va fi totdeauna drept. Ei recunosc, că este cu totul greșit, ca să încurajeze pe alții, ca să încheie un legământ cu Dumnezeu, cu condiția, ca să primească un loc în împărăția cerurilor. Acești credincioși știu, că ei ca membri în organizația lui Dumnezeu sunt îndatorați, altora, cari caută casa lui, să le pună în vedere adevărul, și astfel fiecare care începe să pășească pe calea care duce la casa lui Iehova, să preia el însuși răspunderea pentru toate. Ei arată clasei Rut, că trebuie să se sprijinească cu totul pe Domnul și nu pe ceva putere omenească. Clasa Rut și cei ce o compun, predarea și iubirea lor față de Dumnezeu și împăratul său Isus Cristos, și organizația sa, trebuie s'o dovedească. Ei trebuie să facă aceasta, dacă vreau să rămână în tovărășia acelora, cari vreau să intre în casa lui Iehova și să rămână acolo.

Rușinea Naomei

⁶ „Au călătorit împreună până ce au ajuns la Betleem. Și când au intrat în Betleem, toată cetatea s'a pus în mișcare din pricina lor și femeile ziceau: „Naomi, este aceasta? Ea le-a zis: Nu-mi mai ziceți Naomi; ziceți-mi Mara, căci Cel Atotputernic m'a umplut cu amărăciune. La plecare eram în belșug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu mâinile goale. De ce să-mi mai ziceți Naomi, când Domnul s'a rostit împotriva mea, și Cel Atotputernic m'a întristat?” — 1:19—21.

⁷ Ambele femei ce călătoreau spre Belleem, preumbresc două categorii a aceleiaș clasă, chiar așa dupăcum Mardocheu și Estera au preumbrit două categorii a aceleiaș clase, anume pe poporul credincios al organizației lui Dumnezeu depe pământ. Se înțelege deci clar, că Naomi a jucat două

roluri, preumbrind pe rămășița și totodată și pe organizația lui Dumnezeu. Că Naomi era încă întristată se vede din cuvintele, pe care la intrarea ei în Betleem le-a îndreptat spre aceia, cari au numit-o Naomi: „Nu-mi mai ziceți Naomi (drăgălașă, plăcută), ziceți-mi Mara (amărată, necăjită).”

⁸ Naomi era o femeie zdrobită. (Ieremia 31:9-12) Ea era o văduvă secăluită, și făcă nici un rod al trupului său, și aceasta era o rușine între poporul de legământ al lui Dumnezeu. Ea era o femeie părăsită și întristată cu spiritul, chiar așa, dupăcum profetul lui Dumnezeu a scris despre Sion, femeia sau organizația lui Dumnezeu: „Căci Domnul te chiamă înapoi ca pe o femeie părăsită și cu inima întristată, ca pe o nevestă din tinereță, care a fost izgonită, zice Dumnezeuul tău.” (Isaia 54:6) Fără îndoială pe vremea aceea, Naomi s'a ținut cași o femeie părăsită.

⁹ Cuvintele profetului și starea Naomii în care se găsea, sunt o dovadă pe maideparte, că pe vremea aceasta a jucat un rol în care a închipuit pe organizația lui Dumnezeu. Ce putea oare să scoată pe Naomi din amărăciunea ei și s'o facă din nou fericită? Răspunsul sună: Numai nașterea cuiva, care ar deveni predecesorul Împăratului lui Dumnezeu; și în aceasta Naomi trebuia să reprezinte pe organizația lui Dumnezeu, care aduce în existență rodul împărăției. Nașterea unui copil, care ar fi avut a face cu împlinirea profeției lui Dumnezeu despre un Împărat peste Izrael, ar fi fost bucuria ei cea mai mare.

¹⁰ Oare apostolul Pavel nu s'a referit la un lucru asemănător, când a scris cuvintele, cari timp îndelungat erau o taină pentru mulți, cari se nizuiau cu sinceritate, să le înțeleagă, și pe cari le arătăm aici? Judecata rostită de Dumnezeu în Eden asupra omului, între altele a conținut următoarele: „Dușmănie voi pune între tine și femele, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei răni călcăiul.” (1. Moise 3:15) Fără îndoială femeia amintită acolo a reprezentat în ilustrație simbolică pe organizația lui Dumnezeu, care va aduce în existența sămânța spre justificarea Numelui și Cuvântului lui Iehova.

¹¹ În armonie cu aceasta a zis apostolul Pavel: „Și Adam nu a fost înșelat, ci femeia fiind amăgită, s'a făcut vinovată de călcarea poruncii. Totuș ea va fi mântuită prin naștere de fii, dacă stăruiește cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.” (1. Timotei 2:14, 15) Din vremea Edenului până la nașterea Împărăției, femeia lui Dumnezeu ilustrată prin Eva, a fost foarte mult ocărită și batjocorită de Satan și de toți reprezentanții lui. Satan a ocărit pe Iehova Dumnezeu, și a ocărit pe Isus, și a adus ocară peste toți aceia, cari au intrat în familia lui Dumnezeu; și pentru aceasta stă scris: „Căci și Cristos nu a făcut spre plăcerea sa; ci precum este scris: Batjocurile celor ce te batjocoresc pe tine, au căzut peste mine.” — Romani 15:3.

¹² Femeia lui Dumnezeu, Sionul, preumbrită sau ilustrată prin Eva, a născut în anul 1914 copilul

de parte bărbătească, care va stăpâni peste toate națiunile din lume, și femeia lui Dumnezeu sau organizația sa. Sionul, în urma credincioșiei sale și devotamentului ei complet față de Iehova, a fost mântuită. Aceasta a semnalat înlăturarea sarcinei depe organizația lui Dumnezeu, cauzată de rușine, și începutul bucuriei și cântării și a preamăririi lui Iehova. Evident, că la lucrul acesta s'a cugetat apostolul Pavel, când a scris textul amintit mai sus. Nașterea copilului femeii lui Dumnezeu a fost aceea, ce a scăpat-o pe ea, pe organizația lui Dumnezeu; și toate faptele arată, că ea, organizația lui Dumnezeu, în totdeauna a stăruit în iubire, credință și sfințenie, și astfel va deveni o justificare a Numelui său. În acelaș fel, nașterea unei sămânțe a liniei genealogice de rege, ar fi aceea, ce ar îndepărta dela Naomi rușinea ei. Iehova Dumnezeu a îndemnat pe Naomi ca să joace în drama aceasta un rol spre întărirea altor texte scripturale, cari arată, că organizația sa a fost batjocorită, și că poartă mereu rușinea aceasta, pânăce nu va fi sosit timpul lui Dumnezeu, ca să-i zică: „Câteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. Într'o izbucnire de mânie îmi ascusesem o clipă fața dela tine, dar mă voi îndura de tine cu o dragoste vecinică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.” Isaia 54:7, 8.

¹³ Iehova Dumnezeu a adus foametea peste poporul Izrael, și Iehova din nou a dat belșug bogat în Betleem, și a îndreptat pașii Naomei, ca să se întoarcă la „casa pâinii”. Chiar așa a îngrijit Dumnezeu împrejurările, cari au îndemnat pe Maria, ca să călătorească la Betleem, ca Isus, Regele, acolo să se nască. Ingerii sfinți al lui Dumnezeu erau prezenți la nașterea în Betleem, a copilului Isus. Fără îndoială: că Dumnezeu a trimis pe ingerii lui, ca să conducă și pe Naomi, și să aranjeze lucrurile sau evenimentele, cari s'au întâmplat, când s'a întors la Betleem. Domnul în multe cazuri a lăsat să se însemne în Cuvântul său, când ingeri au întovărășit pe unii, cari erau trimiși pentru executarea unui lucru încredințat de Dumnezeu; și noi avem tot motivul să credem, că ingerii serveau lui Rut și Naomi, când au ajuns în orașul Betleem.

¹⁴ Dupăce Naomi a ajuns la Betleem, tot orașul s'a mișcat, și mulți au pus întrebarea: „Aceasta e Naomi?” După însemnarea traducerei Elberfelder și a ediției engleze revizuite: „Femeile din oraș vorbeau: Aceasta e Naomi?” În anul 1918 poporul credincios al lui Dumnezeu ilustrat prin Naomi a fost foarte apăsător și necăjit și acoperit cu rușine. Alții cari atunci au afirmat, că ar fi urmașii lui Cristos Isus, și cari probabil că erau concepuți de spirit, însă nu s'au devotat cu totul lui Dumnezeu, erau foarte mișcați din pricina mizeriei și suferințelor de atunci a clasei Naomi, care în timpul strâmtorării războiului mondial era reprezentanta organizației lui Dumnezeu depe pământ. Aceștia sunt o icoană a „femeilor” amintite în textul de mai sus, cari și-au exprimat mirarea asupra faptului, că Naomi a ajuns într'o strâmtorare și rușine așa mare. Fără îndoială u-

nele dintre aceste femei au nutrit părerea, că însăși Naomi este vinovată pentru starea ei nenorocită. În cursul anului 1918 între aceia, cari s'au mărturisit ca urmași ai lui Cristos Isus, erau unii, cari — asemenea femeilor amintite aici — au susținut părerea, că cei ce au suferit rușinea și erau preumbriți prin Naomi, ei înșiși sunt vinovați de rușinea lor și de starea lor nenorocită. De fapt este foarte improspătător, dacă luăm în seamă, cum Domnul în icoanele sale profetice, a lăsat să se preumbreze multe amănunte neimportante, și permite acum poporului său de legământ devotat lui cu credincioșie, ca să înțeleagă icoanele acestea, și să câștige o apreciere și mai adâncă a iubirei și bunălății sale.

¹⁵ Ca răspuns la aceste observațiuni a femeilor, Naomi a declarat în principiu următoarele: „Pen-truce mă numiți plăcută sau iubită? Numiți-mă amară, deoarece vedeți, că Domnul a fost împotriva mea și m'a pedepsit.” Naomi a rostit aceasta cu toată i-a fost cunoscut faptul, că „Iehova a cercetat pe poporul său ca să-i dea pâine.” (1:16) Ea încă n'a priceput, că era deja motiv pentru bucurie. Când îndată după anul 1918 poporul lui Dumnezeu a început să iasă din suferințe și rușine, membrele organizației sale, cu toate simțeau încă tot aceeaș rușine, deoarece încă nu au intrat în bucuria Domnului, și pe vremea aceea încă nu au învățat, că „Bucuria în Domnul este puterea lor”. (Matei 25:21; Neemia 8:10) Când credincioșii aceștia prima dată au recunoscut, că împărăția s'a născut și Cristos Regele era în templul său, atunci neținând seamă de toate ocările au săltat de bucurie. Poporul credincios de legământ al lui Dumnezeu, care în anul 1922 s'a adunat în Cedar Point, nu va uita bucuria cea mare, care a fost între ei, și care de atunci încoace încotinu se menține la cei credincioși și când mai târziu au învățat să prețuiască nașterea națiunii sau a împărăției, atunci bucuria lor s'a mărit. Cei ce prețuesc aceasta și au rămas în legătură cu adevărul, cum l-a descoperit Domnul poporului său, fără să țină seamă de toate ocările aruncate pe ei, au păstrat pentru totdeauna o cugetare plină de bucurie.

T i m p u l

¹⁶ Cam dela anul 1875 a început Cristos Isus, funcționarul principal al lui Iehova, să pregătească drumul înaintea Domnului Iehova. În anul 1914 Iehova a așezat pe fiul său regal pe muntele lui cel sfânt, pe Sion, adică, a făcut din el vârful sau Capul organizației, și aceasta semnalează nașterea împărăției. (Psalm 2:6; Apocalips 12:5) După aceasta a urmat războiul din cer, și Satan și hoarda lui nelegiuită au fost aruncați din cer și asvârliți jos pe pământ. Imediat după aceasta Domnul Isus a venit la templul lui Iehova la judecată și a început rezidirea Sionului; și zidirea aceasta a continuat mai departe. (Malachi 3:1—3; Psalm 102:16) Aceasta a semnalat începutul secerișului, adică strângerea acelor la Domnul, cari

erau în legământul de sacrificii, și cari au primit chemarea pentru împărăție și erau credincioși. Înainte de vremea aceasta nu putea să aibă loc nici un seceriș.

¹⁷ Naomi și Rut au ajuns la Betleem-Efrata. „casa pâinii” și „locul roadei” la începutul secerișului orzului. „Astfel s'a întors din țara Moabului Naomi și noru-sa Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem, la începutul seceratului orzurilor.” (1:22) Seceratul orzurilor era mai de vreme ca a grâului, însă și seceratul grâului se apropia. (2. Moise 9:31, 32; Rut 2:23) „În ziua ce urma după sabbat,” care a urmat după Passah, un snop de orz a fost adus în dar Domnului. (3. Moise 23:9—12) Pâinea de orz se mânca de clasa oamenilor mai săraci. (Judecători 7:13; 2. Regi 4:42; Ioan 6:9) Naomi era una dintre săracii Domnului, și tovarăsa ei Rut era asemenea săracă, și au reprezentat pe aceia, cari sunt săraci cu spiritul și de obicei săraci și în cele pământești.

¹⁸ Că Naomi și Rut au ajuns în Betleem la începutul seceratului, dă dovada tare, că împlinirea icoanei profetice dată în cartea Rut are loc la sfârșitul lumii. Aceasta se adeverește pe mai departe prin cuvintele lui Isus: „Secerișul este însă împlinirea vârstelor”, (Matei 13:39) Seceratul acesta nu a putut să înceapă înainte de anul 1914, și deoarece secerișul înseamnă strângerea celor probați și aprobați a poporului lui Dumnezeu în „șură”, adică în templu, astfel hotărăște împlinirea ilustrației profetice la anul 1918 și după. Timpul seceratului la iudei era timpul pentru încoronarea regilor lor. (1. Samuil 12:13—17) În anul 1918 Regele nou al pământului era deja încoronat, și acuma era venit în templul lui Dumnezeu și s'a prezentat ca rege; acesta era timpul seceratului și secerișul a sosit. — Apocalips 14 versetul 14—16.

¹⁹ Când Naomi și Rut au sosit în Betleem, paștele a fost deja sărbătorit, și pârga secerișului de orz era deja adus înaintea lui Iehova. Și acuma se apropia pârga Rusalilor. Corespunzător acesteia cu secole mai târziu la Rusalii, în anul 33 d. Cristos, s'a împlinit profeția lui Ioil, când spiritul Domnului a fost revărsat peste poporul său. (Ioil 2:28; Fapte 2:16—18) Ploaia târzie a fost căzută. (Ioil: 2:23) În anul 33 d. Cr., s'a împlinit în măsură mică profeția lui Ioil. Trebuia să aibă loc o mai mare împlinire la un timp de mai târziu, și s'a și întâmplat. Aceste adevăruri sprijinesc hotărât concluzia, că punctul culminant întru împlinirea icoanei profetice a cărții Rut este ajuns prin revărsarea spiritului sfânt, care „va avea loc în zilele din urmă, zice Dumnezeu”. (Fapte 2:17) Faptele cunoscute rămășiței poporului lui Dumnezeu arată, că timpul acesta binecuvântat a sosit în anul 1922. Rut închipue deci îndeosebi pe clasa aceea a copiilor lui Dumnezeu, cari dela anul 1922 au fost aduși în templu, adică în organizația lui Dumnezeu și în cursul acestui timp a revărsat Dumnezeu spiritul său peste toată carnea, și toți aprobații lui au primit ungerea dela Cel Sfânt și cu bucurie s'au pus la treabă, ca să

vestească cuvântul lui Dumnezeu, adevărul despre el și despre împărăția sa. — 1. Ioan 2:20; Fapte 2:17, 18.

²⁰ Aceste puncte în timp nu arată numai începutul timpului de împlinire a dramei profetice „Rut”, ci afară de aceasta fac cu totul clar, pentru ce cartea nu se putea înțelege în vremurile de mai înainte. Ceeace se spune aici, nu se spune cu scopul să critice pe cineva, care mai de vreme a cercat să dea o explicație despre cartea Rut. Fără îndoială sunt unii, cari erau devotați cu credințioșie lui Dumnezeu și au încercat ca să descopere înțelesul Cuvântului său, au fost plăcuți lui Dumnezeu; însă nimenea nu a putut da o explicație a profeției lui Dumnezeu, deoarece profeția nu se poate explica dela sine. Dacă sosește timpul stabilit de Dumnezeu, lasă se aibă loc evenimentele, ca să îplinească ceea ce a lăsat să se scrie mai de vreme; și apoi poporul său, care primește binecuvântarea razelor de lumină ce vin dela Domnul, va fi pus în stare, ca să recunoască și să prețuiască împlinirea profeției. Vor fi unii, ca aceia, cari susțin că sunt devotați cu credințioșie lui Dumnezeu, însă disprețuiesc ceea ce este spus aici despre cartea Rut, o pun la îndoială și o combat; și în timp ce fac aceasta, vor documenta că nu sunt născuți de femeia lui Dumnezeu și pentru aceasta nu sunt învățați dela Dumnezeu. Aceia însă cari vor fi învățați din partea lui Dumnezeu, vor găsi bucurie și pace în aceea, ce arată împlinirea acestei drame profetice. — Isaia 54:13.

B o a z

²¹ Boaz aparținea seminției lui Iuda și pe vremea când Naomi și Rut au ajuns în Betleem, era omul cel mai de vază din Betleem. Era un bărbat bogat în avuție și influență. Tatăl său Salmon împreună cu Iosua au trecut Iordanul cu picioarele uscate, a luat parte la asedierea Ierihonului și mai târziu a luat în căsătorie pe Rahab, meretricea. Boaz s'a născut în țara promisiunii. (1. Cronica 2:11; Matei 1:5) Boaz era o rudenie a Naomei, și ambii erau din aceeași seminție. „Naomi avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec și se numea Boaz.”—2:1

²² Numele Elimelec, cum s'a mai arătat înseamnă „Dumnezeu împăratul meu”. Boaz aparținea familiei Elimelec, și deoarece era din seminția lui Iuda, apare în icoana aceasta profetică ca o icoană a lui Cristos Isus și în acest fel arată, că Cristos Isus în periodul de timp, când Spiritul sfânt a deținut slujba de mângăetor, ajutor și mijlocitor, stătea în strânsă legătură cu chestiunile adunării. Elimelec reprezintă în umbră Spiritul sfânt, care a îmbrăcat slujba unui mângăetor; și Regele etern a fost acela, care a trimis pe Mângăetorul în numele lui Isus. (Ioan 14:26) Stă asemenea scris, că Isus ca reprezentant și slujbașul principal al lui Iehova, a trimis Spiritul sfânt în calitate de Mângăetor. (Ioan 15:26) Aceasta este o dovadă pe mai departe, că împli-

nirea părții profetice „Rut” a avut loc după ce Spiritul sfânt ca Mângâietor sau ajutor a fost luat, și aceasta s'a întâmplat la venirea lui Cristos Isus la templul lui Iehova.

²³ Cuvântul „Boaz” înseamnă „înțeleală, însuflețire, zel” și încă probabil „tărie”. Un stâlp din templul lui Solomon a fost numit Boaz, și stâlpul acesta era tare. (1. Regi 7:21) Numele corespunde zelului documentat de Isus pentru casa lui Dumnezeu, și el este stâlpul principal al casei. (Psalm 69:9; Ioan 2:13—17) Numele îndreaptă atenția asupra însuflețirii lui Isus, de a se ocupa cu lucrul justificării Numei lui Iehova, și afară de aceasta la înțeleală, cu care a înaintat, când a sosit timpul hotărât pentru aceasta. (Psalm 110:1, 2) Ținând pas cu însemnarea numelui său Boaz repede s'a pus pe treabă, cum a sosit timpul, ca să răscumpere pe Rut, de a ridica numele lui Elimelec în moștenirea lui. „Tărie” este pe mai departe o însemnătate nemerită a numelui său. Această însemnătate se înțelege prin faptul, că Isus este tăria adunării sale; și cei ce-l iubesc cu credincioșie într'adevăr pot să spună: „Pot totul în Cristos, care mă întărește.” (Filipeni 4:13) Pe vremea, când Naomi și Rut au ajuns la Betleem, Boaz nu mai era om tânăr, ci era un bărbat de o vârstă înaintată, pe baza aceasta dă o icoană potrivită a lui Isus, a preotului după ordinul lui Melchisedec. Dacă Naomi nu ar fi fost bătrână, ca să mai poată naște copii, atunci Boaz ar fi fost îndatorat, ca să ia în căsătorie pe Naomi, și să ridice o sămânță pentru Elimelec. Rut a trebuit să-i ocupe locul.

Gata pentru slujbă

²⁴ „In ziua aceea”, după ce Regele lui Iehova a început lucrul de justificare a Numei lui Iehova, era timpul, când poporul său de legământ trebuia să fie pregătit pentru servicii. „Poporul tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea: cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul tău la tine ca roua.” (Psalm 110:3) Textul citat mai sus se referă la timpul după nașterea împărăției, și după ce Sionul și-a născut copiii, cari apoi de bunăvoie și cu bucurie au luat partea lucrului lui Iehova. Rut s'a oferit de bună voie, ca să servească pe săraca Domnului, pe soacra ei văduvită; ea a făcut pașii necesari și nu a fost silită să lucreze, și nici nu s'a plâns că are prea mult lucru. „Rut, Moabita, a zis către Naomi: Lasă-mă te rog să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia, înaintea cărui voi căpăta trecere. Ea i-a răspuns: Du-te fiica mea.” (2:2) Prin aceasta ea a ilustrat în icoană pe unii, cari după anul 1918 au intrat în organizația lui Dumnezeu, și nu era de lipsă, ca să fie mânați la servicii, ci mai mult, au lucrat de îndemnul lor propriu; cei ce nu caută după cinste și laudă din partea oamenilor și nici nu linguesc oameni, ci se năzuiesc cu însuflețire, ca să servească lui Iehova, și împăratului său, și pe ei să-i cinstească și să-i preamărească.

²⁵ Era pe timpul seceratului, și Rut a privit

peste ogoruri și a văzut că ele „erau deja albe pentru secerat.” (Ioan 4:35) Ea nu a ținut de important, ca să șadă acasă cu mânele în brațe, și să lase pe seama altora, ca să se îngrijească de ea și de soacra ei, și a dovedit că este gata să poarte povara și osteneala zilei pe câmp. Serviciul ei pentru Naomi era acelaș cu serviciul lui Elisei despre care stă scris: „Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie.” (2. Regi 3:11) Clasa Elisei cu înflăcărare a pus mâna pe lucru, când clasa Ilie a încetat cu el. Aceasta înseamnă, că poporul de legământ al lui Dumnezeu a recunoscut după 1919, că lucrul anterior preumbrit prin Ilie a ajuns la sfârșit, și că lucrul care a trebuit să urmeze a fost preumbrit de Elisei: Și poporul lui Dumnezeu cu bucurie a preluat lucrul.

²⁶ Rut era o străină în țara lui Izrael, și ca atare, natural, că nu a avut cunoștință despre prescripțiunile legii despre seceris; este însă evident, că Naomi a instruit-o despre legea lui Dumnezeu, care a stabilit, că străinul poate să spicuiască pe câmpiile sămănate, între snopi. „Când veți seceră sămănturile din țara voastră, să lași nesece un colț din câmpul tău, și să nu strângi ce rămâne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.” — 3. Moise 23:22.

²⁷ Rut era săracă și o străină în înțelesul legii acesteia, și era conștientă de starea ei. (2:10) Ea a dorit să găsească har în ochii posesorului ogorului, și în aceasta corespunde Esterei, care a căutat să găsească har în ochii regelui Ahașveros și să devină regină. (Estera 2:8—16) Rut reprezintă aici oameni, cari erau străini față de Domnul, cari însă au venit în atingere cu adevărul despre împărăția sa, și cu umilință s'au supus Domnului și au avut o dorință arzătoare, ca să-l servească cu credincioșie.

²⁸ Rut a știut că o privește a trăsăturilor feței sale și a formelor trupului ei, nu i-ar aduce nici un har, însă prin o purtare potrivită și credincioșie, ar putea să câștige un asemenea har din partea posesorului câmpului. Aceasta este o dovadă a faptului, că așanumiții „desvoltători ai caracterului” nu au apucat calea dreaptă, când au crezut, că prin desvoltarea „unui caracter frumos și plăcut” să găsească har și îndurare din partea Domnului. Dumnezeu găsește plăcere în devotamentul credincios față de el. Desigur, că Rut era frumoasă și de statură admirabilă, însă cece au făcut-o pe ea frumoasă, erau credința ei, purtarea ei, zelul ei și activitatea ei. Când din îndemnul ei proprie s'a înfățișat înaintea soacrei sale și a zis, că ar dori să meargă la lucru pe câmp. Naomi a vorbit: „Du-te fiica mea”. Aceasta a fost drept și potrivit, și arată, că poporul credincios al lui Dumnezeu în organizația sa este ocupat cu însuflețire, ca să cinstească Numele lui Iehova, și pentru unii, cari aparțin organizației este totdeauna nemerit, ca să încurajeze pe alții, cari cași Rut au făcut un vot, pentru a face voia lui Dumnezeu. Naomi a avut grijă de casă unde lo-

cui au ambele, și a rămas acasă la cele puține lucruri pe cari le avură. Rut era tovarăsa ei credincioasă și a făcut partea ei de lucru.

²⁹ Atât Naomi cât și Rut, nu erau secerătoare, și aceasta ne aduce cugetul, că lucrul străngerii recoltei la sfârșitul lumii nu este nici lucrul clasei Naomei și nici a clasei Rut. Despre punctul acesta posedem declarația hotărâtă a lui Isus: „Secerătorii însă sunt îngeri”. Nu avem drept, ca să ne declarăm dreptul la o slujbă, pe care Domnul nu ne-a dat-o. (Matei 13:39) Aceasta este o dovadă pe mai departe a faptului, că strângerea recoltei Domnului nu a început înainte de venirea lui Cristos Isus la templu, când a fost însoțit de sfinții săi îngeri. (Matei 25:31) Atunci a început Domnul să strângă la sine pe aceia, cari au urmat chemarea pentru împărăție, și au fost invitați, ca să intre în legământul Domnului pentru împărăție. — 2. Tesaloniceni 2:1; Psalm 50:5.

³⁰ Rut a ieșit afară și a strâns spice pe câmp „Ea s'a dus într'un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Și s'a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.” (2:3) Culegerea pe care a făcut-o a servit pentru ea și pentru soacră-sa hrana de lipsă. Ingerii se îngrijesc de seceratul depe semănăturile Domnului, și cei ce urmează pe Domnul, pe șeful secerător și pe îngerii lui, au parte, ca să primească din mâna Domnului hrana de lipsă; faptele însă arată clar și lămurit, că lucrurile acestea s'au împlinit dela 1918, aducând în adevăratul înțeles al cuvântului dovada, că dela acel timp încoace, Dumnezeu în mod deosebit a nutrit pe poporul său.

³¹ Și alte slujnice au lucrat pe câmp, cari probabil, că asemenea s'au ocupat cu strângerea spicelor. Rut însă a urmat pe Boaz, care a preumbrit pe șeful secerător, pe Isus Cristos; și așa se întâmplă în timpul prezent, că clasa ilustrată aici prin Rut, care urmează pe Isus este ajutată de secerători, și se nutrește cu mâncarea de care s'a îngrijit Isus din cămara de proviziuni a lui Iehova. Aici avem o dovadă pe mai departe, că Domnul Isus Cristos este învățătorul și cel ce nutrește, și nu oamenii. Aceasta trebuie să închidă pe totdeauna gura acelor, cari afirmă că servesc Domnului și cari oamenilor vreau să dea onoare pentru nutrirea casei credinței.

³² Despre Rut stă scris: „Și s'a întâmplat, că ogorul acela era a lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.” Așa se părea, cașicum ar fi fost o întâmplare, și din întâmplare s'ar fi petrecut ceva, ce din partea oamenilor moderni ar fi constituit „un noroc curat”; fără îndoială însă îngerii Domnului erau prezenți ca să conducă pe Rut acolo, unde Domnul a dorit s'o aibă. Drama a fost organizată de Domnul, și El nu greșește. Și alte cazuri de conducerea și îndrumarea Ingerului se pare cașicum ar fi fost numai o simplă întâmplare; însă de fapt nu s'au petrecut numai din norocire și întâmplare. (Fapte 10:1—7) În anii din urmă poporul lui Dumnezeu a învățat, că îngerii însoțitori, dela venirea Domnului la templul său

servesc poporului lui Dumnezeu la porunca Domnului.

Șeful secerătorilor

³³ Boaz a fost stăpânul ogorului și astfel în această parte a dramei preumbrește pe șeful secerătorilor, pe Domnul Isus Cristos. Domnul Cristos Isus este proprietarul lumii, deoarece Tatăl său l-a pus moștenitor peste toate lucrurile, și el este șeful secerător, care strânge la Iehova pe cei aprobați. „Și iată că Boaz a venit din Betleem și a zis secerătorilor: Domnul să fie cu voi! Ei i-au răspuns: Domnul să te binecuvinteze! Și Boaz a zis slujitorului însărcinat cu privegherea secerătorilor: A cui este tânăra aceasta? — 2:4, 5.

³⁴ Cum a ajuns Boaz pe câmp, a salutat pe lucrătorii lui cu niște cuvinte prietenoase: „Domnul să fie cu voi!” Lucrătorii i-au răspuns și au rugat pe Iehova, ca să binecuvinteze pe Domnul secerătorului. Astfel de salutări sunt potrivite în organizația Domnului Dumnezeu. (Psalm 129:8) Sosirea lui Boaz pe câmp este o frumoasă ilustrație a faptului, cum Isus Cristos în anul 1918 a venit pe ogorul secerătorului său, ca în numele lui Iehova să execute lucrul. Toți cei ce au recunoscut sosirea lui, plini de bucurie au strigat: „Binecuvântat să fie cel ce vine în numele Domnului! Vă binecuvântăm din casa Domnului!” — Psalm 118:26.

³⁵ Atât Isus, șeful secerător, precum și îngerii lui, cari sunt secerătorii lui, execută lucrul secerătorului, ca un lucru pentru Iehova; și în felul acesta se stabilește aici regula, că pentru toți servitorii Celui prea Înalt este o procedură dreaptă lucrul lor să-l execute cași pentru Domnul. „Și tot ce faceți, să faceți din suflet, ca Domnului, iar nu ca oamenilor.” (Coloseni 3:23) Astfel putem înțelege ușor, pentru ce a zis Isus, că înaintea lui Dumnezeu este o uriciune, dacă lăudăm pe oameni în legătură cu lucrul lui Dumnezeu. — Luca 16:15.

³⁶ Boaz a cutreerat ogorul, ca să viziteze pe lucrătorii lui. În acelaș fel vine Isus, ca să cerceteze pe secerători, precum și strângerea depe câmp. „Și întrând regele să vadă pe oaspeți.” (Matei 22:11) Boaz s'a uitat bine după lucrătorii lui depe câmp, și în vreme ce făcea aceasta a observat și pe Rut. Desigur că exact așa este în timpul prezent, când Isus Cristos supraviețuiește pe lucrătorii săi, și cu care ocazie obsearvă pe clasa Rut, cum cu deplină conștiinciozitate și zel se ocupă cu lucrul, care-i stă înainte. Este probabil, că Isus se sfătuește cu îngerii lui de căpetenii pe câmpul de seceriș, despre desvoltarea și progresul lucrului. Organizația lui Dumnezeu este în frumoasă coînțelegere și preamărește pe Dumnezeu. Precum Boaz a întrebat dela lucrătorii lui despre slujnica care a venit pe câmp, astfel putem aștepta și noi, că îngerii Domnului îi raportează despre zelul și serioșitatea acelor, cari lucrează în lucrul încredințat lor.

³⁷ La întrebarea pusă de Boaz servitorului său, a primit răspunsul: „Slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: Este o tânără

Moabită, care s'a întors cu Naomi din țara Moabului. Ea a zis: Dă-mi voie să strâng și să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor. Și de azi dimineața decând a venit, a stat în picioare până acum, și nu s'a odihnit decât o clipă în casă". — 2:6, 7.

³⁸ Aceste cuvinte erau pentru Rut o recomandare minunată la stăpânul secerișului. Cum a sosit pe câmp nu s'a purtat prea îndrăzneț, când a cerut, ca să i se îngăduie pe dreptul asigurat de lege cu privire la străini și săraci, ci era umilită și blândă și a cerut să i se îngăduie să strângă spicele după secerători, și deja prin purtarea ei și-a exprimat mulțumirea pentru îndurarea ce i s'a împărtășit. Aceasta arată pe maideparte, că era obișnuită cu lucrul și nu era un fel de „floare de cuc”, sau una care ar fi dorit să fie lăngă și mădărită. Ea s'a folosit de ocazie din seceriș și procedeul ei „răscumpărând timpul potrivit”, era chiar așa dupăcum poporul lui Dumnezeu este îndemnat ca să facă aceasta. (Efeseni 5:16) Ea nu numai un ceas și jumătate a lucrat, și apoi să meargă acasă să se culce sau să se odihnească, ci în tot cursul orelor de lucru a zilei a rămas afară pe câmp, ci și mâncarea ei de prânz a adus-o cu sine pe câmp. Credința, activitatea, umilința și zelul ei au plăcut lui Boaz; și deoarece a găsit plăcere în lucrurile acestea, s'a apropiat de ea, a făcut cunoștință cu ea și a încurajat-o ca să continue cu lucrul.

³⁹ Boaz a zis apoi către Rut: „Ascultă fiică, să nu te duci să culegi spice într'un alt ogor; să nu te depărtezi de aici, și rămâi cu slujnicele mele. Uite-te unde vor secera pe câmp, și du-te după ele, am poruncit slugilor mele, să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din ce vor scoate slugile. — 2:8, 9.

⁴⁰ Faptul, că Boaz în vorbirea lui către Rut a folosit cuvintele: „Ascultă fiica mea”, arată că era mai bătrân decât ea și a luat o ținută de bunăvoință și corectă față de ea; aceasta ne amintește cuvintele Domnului, care sunt îndreptate spre aceia cari au încheiat un legământ pentru a face voia lui Dumnezeu. În Psalm 45:10 stă scris: „Ascultă fiică, vezi și pleacă-ți urechea.” Rut era o păgână și o străină, însă din pricina aceasta Boaz nu a voit s'o expulzeze depe ogorul lui. El era un om bun și probabil că s'a cugetat la aceea, că însăși mama lui era o străină, și odinioară a suferit ocările altora. Însă neținând seama de orice alte motive, Boaz a avut respect față de legea lui Dumnezeu cu privire la străini și săraci. În acelaș fel a zis Isus: „Tot ce-mi dă Tatăl, va ajunge la mine; și pe cel ce vine la mine, nu-l voi izgoni afară.” — Ioan 6:37.

⁴¹ Lucrătorii depe câmp au lipsă de apă, chiar așa dupăcum poporul lui Dumnezeu are lipsă pe ogorul adevărului, pentruca să fie împropătat. Boaz a invitat pe Rut, ca să bea apă dacă-i va fi sete, din vasele, cari erau umplute cu apă dela el. Probabil, că apa aceasta a fost scoasă din fântâna din Betleem, care este lângă poartă”, care în anii de mai târziu a fost prețuită de David,

și din care a băut. (2. Samuel 23:14—17) Boaz a dat permisiune lui Rut ca să bea și anume „fără bani și fără ca să cumpere”. Cuvintele sale corespund așadar foarte frumos invitației descrisă de profetul lui Iehova: „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n'are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! Luați aminte, și veniți ascultați și sufletul vostru va trăi: căci eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să înlădesc îndurările mele față de David.” Isaia 55:1, 3.

⁴² Boaz a lucrat în ogorul lui cu „oameni tineri”, și aceștia reprezintă pe îngerii în ogorul lui Cristos Isus, sau corespund lor. Precum Boaz a dat îndrumări acestor tineri cu privire la Rut, astfel a încredințat Domnul pe îngerii săi, ca să poarte grija rămășiței în ziua aceasta, în timp ce-i folosește la aceea, ca să transmită lucrătorilor săi apele împropetătoare și vitale a adevărului, pentru ca să poată ieși afară să execute lucrul ca martorii lui Iehova pe pământ. Rămășița se bucură în mare măsură de faptul, că vede, cum Domnul în anii din urmă a folosit pe îngerii săi, ca să le pună înainte vestea dătătoare de viață a adevărului, și să-i îngăduie, ca să aibă o parte în aceea, ca vestea s'o transmită altora. — Psalm 91:11; 12; Apocalips 8:3—12.

⁴³ Au fost unii, cari atât înainte cât și după anul 1918 au venit la cunoștința adevărului, și au intrat într'un legământ, însă au fost prea pătrunși de importanța lor proprie. Aceștia au căzut. Rut ilustrează pe rămășița, care rămâne credincioasă și devotată și cu umilință umblă înaintea lui Dumnezeu. Când Rut a auzit cuvintele îndurate ale lui Boaz despre culesul spicelor depe ogorul lui, imediat și-a arătat mulțumirea. „Atunci ea s'a aruncat cu fața la pământ, și a zis: Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine o străină?” — 2:10.

⁴⁴ Aici ea închipue pe aceia, cari sunt recunoscători Domnului, pentrucă au primit îndurarea lui și ocazia, ca să-l servească, și cari se bucură de ocazia, că pot să lucreze în ogorul lui, în timp ce vestesc Numele și Impărăția lui Iehova.

⁴⁵ Cei ce se ocupă cu strângerea spicelor, nu aduc proprietarului ogorului nici un folos; și Rut care a fost ocupată cu culesul spicelor, a ilustrat aici pe aceia, cari prețuesc faptul, că ei chiar și după ce au făcut tot ce au putut, sunt numai niște servi netrebnci ai Domnului. (Luca 17:10) Credincioșii pot să înțeleagă acuma, pentruce Domnul secerișului a înlăturat și a scos afară pe unii bătrâni și alții ai diferitelor adunări sau grupe, deoarece ei s'au privit prea importanți și cu mult mai mari și onorabili, decât să se ocupe cu lucrul din casă în casă pentru răspândirea vestei adevărului. Credincioșii prețuesc pe maideparte, că Domnul a arătat îndurarea sa celor de încredere și ascultători, cari s'au bucurat, să execute lucrul încredințat lor, cu toate că știu, că nici cel mai mic folos nu l-au adus Domnului.

⁴⁶ Rut nu s'a mândrit cu calitățile sale, prin faptul că ar fi atras atențiunea altora, că ea cât

de sfântă și cât de frumoasă este. În același fel nici rămășița nu se prezintă pe ea însăși, și nu spune prin procedura ei: „Nu te apropia de mine, că sunt mai sfânt decât tine”; și nici nu-și laudă încontinuu virtuțile sale. „Domnul cunoaște pe ai săi.” — 2. Timotei 2:19.

⁴⁷ Boaz a fost înștiințat despre Rut. Fără îndoială tinerii lui i-au fi spus mult mai mult, decât ceea ce stă în raport. Probabil, că i-a plăcut umilința și devotamentul său credincios. Boaz i-a răspuns: „Mi s'a spus tot ce ai făcut pentru soacra ta, dela moartea bărbatului tău, și cum ai părăsit pe tatăl tău, pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte.” (2:11) Rut a dovedit credința pe care a avut-o Avraam. (1. Moise 12:1) Ea și-a părăsit țara natală și soarta ei a legat-o cu aceea a poporului lui Dumnezeu, deoarece a dorit să servească lui Iehova, și aceasta a plăcut lui Boaz, care aici a reprezentat pe Isus Cristos. Chiar așa trebuie rămășița în ziua aceasta să aibă și să dovedească o astfel de credință în Dumnezeu. „Înțelegeți și voi dar, că fiii lui Avraam sunt cei ce au credință. Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credință în Cristos Isus.” (Galateni 3:7, 26). Este deci de recunoscut clar, că Rut a ilustrat în icoană o clasă, care în ziua de azi în urmă credinței sale, concepută fiind de spirit și devotată față de Dumnezeu, sunt fiii lui Dumnezeu. Rut era credincioasă Naomei, și tot așa rămășița a rămas credincioasă organizației lui Dumnezeu reprezentată aici prin Naomi. Unii ca aceștia au părăsit tot ce a aparținut lumii, și aceasta au făcut-o cu bucurie, pentruca să poată urma pe Cristos Isus și să facă voia lui Iehova. Purtarea lui Rut a făcut-o frumoasă în ochii lui Boaz, și fără îndoială la aceasta se referă cuvintele lui David scrise mai târziu: „Ascultă fiică, vezi și pleacă-ți urechea: uită pe poporul tău, și casa tatălui tău! Și atunci împăratul îți va pofti frumusețea, și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale.” (Psalm 45:10, 11) Devotamentul rămășiței față de Dumnezeu și organizația sa, face să apară frumoasă în ochii Domnului, chiar așa dupăcum Rut asemenea era frumoasă în ochii lui Boaz.

⁴⁸ Boaz a strigat către Iehova să binecuvinteze pe Rut. „Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Izrael, subt ale cărui aripi ai venit să te adăpostești.” (2:12) Aceasta explică pentruce a permis Boaz lui Rut, ca să devină o parte a organizației sale depe ogor și să rămână acolo. Boaz cu plăcere voia să aibă pe ogorul său pe acela, pe care Iehova îl binecuvintează. „Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara.” — Psalm 37:22.

⁴⁹ Isus ține în organizația sa pe unii, cari sunt martorii credincioși ai lui Iehova, și le dă promisiunea, că vor fi cei ce vor avea parte neîntrerupt de binecuvântările lui Iehova. Rut și-a pus încrederea în Iehova „subt ale cărei aripi ai venit să te adăpostești”, cum a spus Boaz către ea. Cuvin-

tele acestea trezesc pe mai departe cugetarea, că împlinirea icoanei profetice are loc în cursul timpului, când Iehova dă femeii sale (Sionului, organizației sale) aripile de vultur, ca să scape dinaintea lui Satan, ca să fie nutrită și să nască copii, cuprinzând și pe aceia, cari sunt reprezentați de Rut. (Vezi Apocalips 12:6, 14) Clasa Rut se încrede acuma în Iehova și caută siguranță în umbra Atotputernicului, și este adusă sub aripile ocrotitoare ale sale. (Psalm 91:1, 4) „Fă-mă să locuiesc în cortul tău pururea, să aflu adăpost sub scutul aripelor tale.” — Psalm 61:4.

Indurarea lui

⁵⁰ Inima lui Rut era cuprinsă de bucurie în urma bunătății ce a arătat Boaz. „Și ea a zis: O să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m'ai mângăiat și vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuși eu nu sunt nici măcar ca una din slujnicele tale.” (2:13) Prin cuvintele acestea a arătat, că a fost mângăiată și că a dorit să rămână în favoarea lui Boaz. Rămășița credincioasă asemenea a gustat bunătatea Domnului, și aceasta o face să stăruiască tare în lucrul lui și să se împărtășească de îndurarea și bunătatea lui.

⁵¹ Răspunsul lui Boaz arată, că era asemenea Domnului. El era bun și îndurat. Era pe vremea prânzului și Boaz nu a uitat nici pe Rut. „La vremea prânzului Boaz a zis către Rut: Apropie-te mănâncă pâine, și moaieți bucată în oțet. Ea a șezut lângă secerători. I-au dat grăunțe prăjite, a mâncat și s'a săturat, și ce a rămas a strâns.” — 2:14.

⁵² Iehova întinde alor săi bunătățile sale. Când Domnul a venit la templul său, era vremea prânzului pentru copiii lui Dumnezeu, și Isus Cristos, care a fost preumbrit de Boaz, a chemat pe rămășița și i-a dat să mănânce. „Rămășița fraților săi se va întoarce la copiii lui Izrael (fiind aduși în organizația sa). El se va înfățișa și va cârmui cu puterea Domnului, și cu măreția Numelui Domnului, Dumnezeului său: Vor locui liniștiți, căci el va fi proslăvit până la marginile pământului.” (Mica 5:2, 3) Aceasta corespunde cuvintelor Măestrului Isus Cristos: „Iată că eu stau la ușe și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el va cina cu mine.” (Apocalips 3:20) Aceasta corespunde astfel aceluia, cari au fost invitați la ospățul de nuntă a Regelui, și clasa Rut a fost găsită învățată în haine de nuntă. — Matei 22:8—10.

⁵³ Rut a venit la Betleem, când nu mai era foame acolo, și Boaz a încheiat cu ea ca o străină, pace, a adus-o în organizația lui din ogor și a săturat-o cu hrana potrivită pentru ea. (Proverbe 30:8) „El (Iehova) dă pace ținutului tău, și te satură cu cel mai bun grâu.” (Psalm 147:14) În armonie cu aceasta stă scris: „Căci el (Isus) este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul dela mijloc (între iudei și națiuni) care-i despărțea. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă (clasei Rut) celor ce erăți de-

parte. și pace celor ce erau aproape (cum Naomi). Așadar voi (clasa Rut) nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni (ai Betleemului din Iuda) cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu (anume a casei regale a lui Dumnezeu.) — Efeseni 2:14-17, 19.

⁵⁴ Rut a fost invitată, ca să-și moaie bucutura în oțet, probabil, ca să-i crească pofta. Ea șezu lângă secerătorii sau slujitorii lui Boaz, și mânca prânzul cu ei. Servitorii se uitau la mâna stăpânului lor Boaz, și la îndrumările lui, prin vre-o mișcare a mâinilor sale, ei slujeau pe Rut, și aceasta este în armonie cu cuvintele psalmistului. (Psalm 123:2) În acelaș fel are și rămășița Domnului privilegiul, ca să șadă în locuri cerești, și să fie serviți de îngeri în aceste zile din urmă. (Evrei 1:14) Se pare să fie sigur de tot, că Boaz a privit cu mai multă atenție la Rut, ca la ceilalți slujitori ai lui, cari secerau în ogorul lui. Aceasta are asemănarea în cazul Esterei: „Când s’au auzit porunca împăratului și hotărîrea lui, au fost strânse un mare număr de fete în capitala Susa, sub privegherea lui Hegai. Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor. Fata i-a plăcut, și a căpătat trecere înaintea lui. El s’a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice alese din casa împăratului, și a pus-o împreună cu slujnicele ei în mai bună încăpere din casa femeilor.” — Estera 2:8, 9.

⁵⁵ Domnul secerișului a adunat la sine pe cei ce în icoană sunt ilustrați de Naomi și Rut și mai departe de Mardocheu și Estera, și le-a arătat iubirea, nutrindu-i cu o bogăție de mâncări sănătoase și dătătoare de viață. Aceștia au primit o mai mare îndurare dela Domnul, decât aceia, cari numai așa din egoism au umblat alătura și s’au întovărășit cu poporul lui Dumnezeu. Cei ce și-au arătat iubirea față de Dumnezeu și organizația lui, prin multele lui bunătăți au fost binecuvântați în mare măsură. Reprezentanții Domnului, îngerii lui, au servit pe aceia, cari au lucrat cu sârguință și zel, în timp ce laudă și preamăresc pe Iehova, și fac cunoscut Numele și împărăția lui; întrucât acești credincioși în felul acesta își dovedesc iubirea pentru Dumnezeu, sunt asigurați că vor fi păziți.

(Continuarea urmează).

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Cui a dat Iehova legea sa cu privire la seceriș? În ce scop. În ce legătură este aceasta cu psalm 50:5?

Alin. 2. Prin ce mijloace își execută Iehova scopul? Ce se poate aștepta cu privire la icoanele pe cari Iehova a lăsat să se întocmească și să se descrie? Cui explică Iehova înțelesul acestor profeții? Cum pot să știe, că au parte de înțelesul adevărat al profețiilor?

Alin. 3—5. Unde găsim în acest timp pe Naomi și Rut? Ce hotărâre a conceput și a declarat Rut? Ce por-

nire a avut la aceasta? Ce lecțiune importantă învață procedura lui Rut?

Alin. 6, 7. Pe cine închipue Rut și Naomi cum călătoreau împreună spre Betleem?

Alin. 8, 9. Descrie aici starea Naomei, care în drama profetică mai joacă și un alt rol. Pe cine închipue aici în locul acesta? În ce mod face ea aceasta?

Alin. 10—12. Arată legătura dela 1. Moise 3:15 și 1. Timotei 2:14, 15 și Romani 15:3 cu aceasta, și pe maideparte aplicarea referitoare pe timpul împlinirii.

Alin. 13. Explică foamea, care s’a abătut peste Izraeliți și belșugul revărsat din nou în Betleem, pe maideparte împrejurarea, că Betleem era locul natal al regelui, și cazuri asemănătoare, cari formează o bază logică pentru astfel de concluzie.

Alin. 14, 15. Explică ce s’a întâmplat, când Naomi s’a întors la Betleem. Cum este de a se aplica icoana?

Alin. 16. Ce grade în împlinirea profețiilor sunt de recunoscut dela 1875 până la 1918?

Alin. 17, 18. Explică însemnătatea împrejurării, că Naomi și Rut la începutul secerișului au ajuns în Betleem-Efrate.

Alin. 19. Ce însemnătate are faptul, că aceasta a avut loc aproape de timpul Rusaliilor?

Alin. 20. Pentru ce nu au fost înțelese lucrurile acestea în trecut? Cui se clarifică acum și ce scop servește aceasta?

Alin. 21, 22. Cine a fost Boaz? Ce legătură a avut cu Naomi? Pe cine preumbrește el aici? Arată înrudirea profetică între Boaz și Elimelec. Ce fapt apare aici cu privire la timpul împlinirii profeției descrise în cartea Rut?

Alin. 23. Arată, că numele „Boaz” era potrivit pentru rolul lui ce l-a avut în drama aceasta profetică. Pe cine ilustrează Boaz pe timpul când Rut și Naomi au ajuns la Betleem, și în ce fel? Pentru ce pășește aici în icoană Rut la suprafață fiind silită?

Alin. 24, 25. Pe cine reprezintă Rut în sârguința ei de a merge pe câmp și acolo să precia asupra ei o parte potrivită din lucru; și în ce fel a făcut ea aceasta? Arată armonia acestui fapt cu Psalm 110:2. Compară relația și activitatea lui Rut față de Naomi cu cea a lui Elisei pentru Ilie, și arată, ce a fost închipuit prin aceasta.

Alin. 26—28. Rut avea cunoștință de legea lui Dumnezeu despre seceriș și despre îngrijirea lui din ea pentru săraci și străini? Cum se aplică această îngrijire asupra lui Rut? Pe cină închipue ea în dorința ei, de a găsi har în ochii aceluia în ogorul căruia trebuia să culeagă spice? Cum găsește aceasta o imagine în drama Esterei? Ce a fost ceea ce a câștigat lui Rut aprobare și bunăvoință la Domnul ogorului? Cum găsește aplicare acelaș principiu acuma asupra poporului lui Dumnezeu? Arată, că Naomi asemenea a conlucrat cu putere.

Alin. 29, 30. Ce este aplicarea faptului arătat în icoană, că nici Naomi și nici Rut nu erau secerătoare, și totuși li s’a dat o parte din privilegiile și binecuvântările în legătură cu secerișul?

Alin. 31, 32. Ce înțeles zace în faptul, că Rut a ieșit pe un ogor care a aparținut lui Boaz? Explică dacă faptul acesta și alte asemenea evenimente s’au petrecut numai „din întâmplare”.

Alin. 33—35. Prin aplicarea Rut 2:4 este oare arătat, cât de potrivite au fost cele două saluturi schimbate cu aceea ocazie?

Alin. 36. — Explică împrejurarea cum Boaz a observat pe Rut între servitoarele sale depe ogor. Arată armonia acestui fapt cu privegherea Domnului peste lucru și lucrători în timpul prezent.

Alin. 37, 38. Ce laudă a conținut raportul servului ce l-a dat la întrebarea lui Boaz, despre Rut?

Alin. 39—42. Arată, că a) cuvintele lui Boaz îndreptate către Rut „Ascultă fiica mea?”, și pe mai departe b) felul cum Boaz s'a îngrijt, că Rut a primit apă proaspătă de băut, erau potrivite, și explică armonia acestor fapte, cu alte texte Scripturale.

Alin. 43—46. Intrucât a servit răspunsul lui Boaz (2:10) la aceea de a deosebi una din cele două clase, care s'au obligat că vor face voia lui Dumnezeu? Explică cum stau în picioare și acum aceste două clase.

Alin. 47. La ce s'au referit cuvintele lui Boaz în versul 11? Arată cum Rut și procedura ei inchipue în timpul prezent o clasă ce s'a descoperit și devotamentul acesteia față de Dumnezeu și organizația lui Dumnezeu.

Alin. 48, 49. Aplică cuvintele binevoitoare ale lui Boaz din versul 12. Ce inspiră aceste cuvinte cu privire la timpul și felul împlinirii acestei icoane profetice?

Alin. 50. Ce s'a exprimat, prin cuvintele versului treisprezecelea? Ce este arătat înainte prin aceea?

Alin. 51—53. Aplică însemnătatea profeției din icoană (vers. 14) arată alte texte corespunzătoare.

Alin. 54, 55. Explică favoarea deosebită, ce a fost arătat față de Rut și Estera. Cum se împlinește aceasta asupra acelor, cari în icoană au fost reprezentați prin Naomi și Rut și prin Mardocheu și Estera?

W. T. din 1. Noiembrie 1932.

Iehova s'a îngrijit pentru răscumpărare

Iubirea gingașă a unui părinte care se îngrijește de copiii săi, numai în foarte mică măsură și în mod imperfect arată bunătatea minunată a lui Iehova, a viului Dumnezeu. Prin un studiu personal al cărții pe care Cel vecinic Atotputernic a întocmit-o spre mângăierea creaturilor omenești, astăzi pot să înceapă să priceapă faptele lui remarcabile.

Dumnezeu este drept. (Psalm 89:14) Legea sa este desăvârșită și dreaptă. (Psalm 19:7, 8) El este adevăratul locaș al dreptății. (Ieremia 50:7) El este adevăratul și dreptul Dumnezeu. El a prevestit pe Adam, că ce va fi pedeapsa pentru călcarea legii. (1. Moise 2:17) Călcarea intenționată a acestei legi a cerut aplicarea pedepsei prevestite de Dumnezeu. Pedeapsa aceasta a trebuit să fie executată, deoarece de altfel Iehova s'ar fi dovedit nedemn de încredere, ceiace de altfel este cu reputință la El.

Pedeapsa pentru călcarea intenționată a legii lui Dumnezeu a cerut moartea omului desăvârșit. Dreptatea lui Dumnezeu ar fi făcut imposibil pentru Dumnezeu, ca să ridice pedeapsa această. Trebuia să rămână în picioare. Intre timpul dintre postirea sentinței de moarte și executarea ei definitivă asupra lui Adam, s'au născut copiii lui, și anume fără drept la viață deoarece au fost născuți în păcat și concepții în nelegiuire. (Psalm 51:5) Fiindcă toți copiii lui s'au născut ca păcătoși, dreptatea trebuia să pretindă, ca la timpul său să moară toți. — Romani 5:12.

Ar fi fost oare cu dreptate, dacă Adam și copiii săi sau strănepoții săi, să fie chinuți în veci la deplină conștiință?

O astfel de pedeapsă nu ar fi nici legală și nici dreaptă. Legea lui Dumnezeu a declarat hotărît, că pedeapsa este moartea. Moarte înseamnă lipsa

de viață. Dacă însă pedeapsa aceasta croită atunci ar fi fost schimbată la chin veșnic, atunci aceasta ar fi fost în contradicție cu legea lui Dumnezeu, și ar fi arătat pe Dumnezeu ca fiind nedrept.

Dreptate înseamnă ceea ce este drept. Ar fi fost drept ca o creatură oareșcare să fie chinuită vecinic? Ar putea rezulta ceva bun din aceasta? Poseda-ar oare unul care pune la cale un astfel de chin, barem un drum de iubire? Aceste întrebări de sigur, că în mod negativ trebuie să fie răspunse.

Martirajul chiar și asupra omului imperfect are un efect urit. Numai un monstru egoist, impenitent, feroce și răuvoitor ar putea să supună pe o creatură unui martiraj pe viață. Pentru a putea chinui pe o creatură în veci, de sine înțeles ar trebui să aibă și viață vecinică.

Satan, Diavolul a rostit prima minciună, când a spus către Eva: „Nicidecum nu veți muri.” Invățătura despre chinul vecinic a isvorit din aceea minciună satanică: și învățăturile nemuririi și a chinului vecinic sunt în cel mai înalt grad false, nelegiuite și nedrepte.

Diavolul a creat aceste învățături. De timp îndelungat sunt propovăduite de reprezentanții lui. (Ioan 8:44) Ei au adus ocară pe numele bun al lui Iehova. Satan, Diavolul este răspunzător pentru aceasta. Preoțimea a fost la aceasta unealta lui bună pe care a folosit-o, pentruca să planteze în mințile oamenilor aceste învățături false. Că preoțimea l-a servit în aceasta intenționat, orî fără să-și dea seama, nu schimbă întru nimic faptul. Deoarece acuma au înțeles, că sunt greșiți, ar trebui să-și dea toată silința, ca să îndepărteze învățăturile false din cugetele oamenilor. Însă aceasta nu o fac.

Din pricina acestei ocări urite ce a fost adusă pe Numele sfânt al lui Iehova, mulți bărbați și

țemei au refuzat ca să mai audă ceva despre Căvântul lui Dumnezeu. Intrucât învățăturile fundamentale a nemuririi și a chinului vecinic, predicile de preoții sunt false, prin urmare sunt false și toate celelalte teorii ale lor despre mântuire. Masele mari ale poporului și-au pierdut încrederea în preoțime și totodată s'au departat și de la Domnul. După ce însă oamenii vor cunoaște adevărul, vor avea cu atât mai puțină încredere în preoți, dar în locul lor se vor întoarce la singurul și adevăratul Dumnezeu.

Dacă este vorba, ca omul să fie împăcat cu Dumnezeu, atunci pasul inițial la aceasta trebuie să se facă din partea Domnului Dumnezeu. Teoria învățată de unii preoți, că Isus, Fiul lui Dumnezeu, îndată e gata să ceară îndurare și iertare dela părințele pentru păcătoși, este cu totul greșită.

Dacă Dumnezeu ar îngădui cerinței de îndurare a Fiului său pentru păcătoși, și din pricina aceasta le-ar ierta păcatele, atunci aceasta ar fi o călcare a dreptății. Ar fi o negare a sentinței sale proprii și o schimbare de idei neîntemeiată, ceea ce la Dumnezeu este cu neputință. Malachi 3:6: "Dumnezeu dovedește îndurare și compătimire față de păcătos, aceasta o face însă numai în armonie cu dreptatea, și numai atunci, dacă cerințele dreptății, au fost mulțumite pedepșite."

După ce a avut loc mulțumirea dreptății, dacă Dumnezeu ar fi încetat cu îndurarea sa față de oameni, atunci indecursul vremurilor întreaga omenire trebuia să se nimicească. Pentru a scăpa pe oameni dela demoralizare, Dumnezeu a intervenit spre binele lor, și anume în deplină armonie cu dreptatea. Aceasta este expresiunea cea mai mare a neegoismului, ce s'a dovedit vre-odată, sau ce se va mai arăta. Dumnezeu a făcut pasul inițial pentru împăcarea omenirii, și a făcut-o aceasta, deoarece el este iubire.

Iubirea a găsit deslegarea și aceasta este dovedit prin însemnarea dumnezeiască, care spune după cum urmează: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru că oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață vecinică. Dumnezeu în adevăr n'a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el.” — Ioan 3:16, 17.

Sfânta Scriptură dovedește, că neamul omenească nu este hotărât pentru chin vecinic, cum a spus preoțimea poporului, ci a fost pe calea nimicirii vecinice. „A se nimici” înseamnă a fi scos din viață cu desăvârșire. Dumnezeu însă, dovedind bunătatea sa iubitoare, anume în armonie deplină cu dreptatea, a împiedecat nimicirea vecinică a omenirii și a făcut cu puțință tuturor oamenilor pentru a câștiga ocazie pentru primirea vieții. Despre aceasta stă scris: „Și aceasta este viața vecinică, ca să te cunoască pe tine, pe unul adevărat Dumnezeu, și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis.” (Ioan 17:3). Este scopul lui Dumnezeu, ca să dea în știre oamenilor, că ce a făcut. Pentru aceasta stă scris: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voește ca toți oamenii să fie mân-

luiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocilor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care s'a dat pe sine însuș ca preț de rascumpărare pentru toți: faptul acesta trebuie adevărat la vremea cuvenită.” — I. Timotei 2:3-6.

Aceste texte scripturale dovedesc, că Iehova Dumnezeu este mântuitorul omenirii, și că îngrijirea lui pentru mântuire și împacare a fost aceea, care a fost pus în activitate pentru mântuirea omenirii: pe mai departe, că iubirea a găsit aceasta cu cale pentru oameni, și că Fiul sau iubit este unealta cea mare pentru ducerea la împlinire a hotărârilor sale: și că omul trebuie să fie adus la o cunoștință exactă a adevărului, pentru ca să se poată bucura de binefacerile acestei îngrijiri îndurate: și că la timpul hotărât al lui Dumnezeu, tuturor oamenilor trebuie să se puna mărturie despre adevăr. Aici declarăm, că acum a sosit timpul, când Dumnezeu a deschis porțile adevărului spre binele oamenilor. Explicațiile date aici nu s'au făcut pentru a documenta înțelepciune omenească, ci numai în unicul scop, de a mărturisi despre iubirea lui Dumnezeu, și de a ajuta poporul, ca să câștige o anumită cunoștință despre îngrijirea îndurată a lui Dumnezeu pentru împăcarea oamenilor cu Dumnezeu. Din aceasta rezultă, că omul trebuie să-și folosească capacitatea primită dela Dumnezeu pentru câștigarea unei astfel de cunoștințe. El trebuie să-și folosească priceperea, ca să cunoască adevărul.

Dat fiind că Dumnezeu nu a putut să iele de pe Adam judecata sa proprie și păcătosului nu i-a putut ierta, cum a fost atunci cu puțință, că iubirea în armonie cu dreptatea sa conlucreze și să creeze o cale pentru oameni, ca să poată trăi? Răspunsul vorbit pe scurt este acela, că Dumnezeu a găsit îngrijire, ca un altul ca înlocuitor de bunăvoie să țină locul lui Adam în moarte, pentru ca Adam și toți urmașii lui să primească ocazie la viață.

Pentru a putea înțelege și prețui calea ce duce la viață, este de lipsă, ca să examinăm pas cu pas îngrijirea plină de milă a lui Dumnezeu cu privire la aceasta. La fiecare pas cereșătorul va putea înțelege lucrarea iubirii lui Dumnezeu.

Baza espierei păcatului și a readucerii oamenilor la armonia cu Dumnezeu constă în o jertfă care câștigă un vâl pentru acoperirea păcatului și deschide o cale pentru împăcarea oamenilor, cu Dumnezeu. În Sfânta Scriptură aceasta este accentuat dela început și până la sfârșit. A început să fie preumbrat în Eden.

După ce Adam și soția sa au săvârșit marele păcat, au recunoscut goliciunea firii lor și încă nedestoinicia lor de a se prezenta în fața Creatorului lor mare. Ei au căutat să-și acopere goliciunea și ei înșiși să se ascundă. Răspunzând la o întrebare a lui Dumnezeu, a zis Adam: „M'am temut, pentru că sunt gol.” Sentința judecătorească, sau judecata lui Iehova a fost rostită asupra lui

Citiți continuarea în pag. 2-a.